

آتیه‌نو بررسی می‌کند:

بهترین و بدترین سیستم‌های بازنشستگی در جهان

جمعیت جهان در حال پیر شدن است و تا سال ۲۰۵۰ از هر شش نفر یک نفر بالای ۶۵ سال سن خواهد داشت. از آنجایی که جمعیت سالخورده کشورها به سن بازنشستگی نزدیک می‌شود، کشورها باید از این مسأله اطمینان حاصل کنند که سیستم‌های بازنشستگی‌شان می‌تواند در برابر فشار اضافه به نظام تأمین اجتماعی و خود بازنشستگان مقاومت کند. در این گزارش از داده‌های شاخص بازنشستگی جهانی ملبورن مرسر (Melbourne Mercer Global Pension Index) استفاده شده تا نشان داده شود کدام کشورها برای حمایت از شهروندان مسن خود مجهز تر هستند و کدام کشورها امکانات کمتری در اختیار دارند. این شاخص تقریباً دو سوم جمعیت جهان را پوشش می‌دهد و برای سنجش اینکه هر سیستم تا چه حد منجر به بهبود وضعیت مالی و اقتصادی بازنشستگان می‌شود و تا چه اندازه پایدار است از ۴۰ معیار مختلف استفاده می‌کند.

گزارش

دوم؛ اجرای طرح‌های شغلی اجباری که کارفرمایان را موظف به ارائه طرح‌های بازنشستگی برای کارکنان خود می‌کند و سوم؛ محدود کردن دسترسی به مزایا که از این طریق وجوه را تا زمان بازنشستگی حفظ می‌کند. در آخر نیز ایجاد دارایی‌های مستمر قوی برای تأمین مالی بدهی‌های آتی که در حالت ایده‌آل، این دارایی‌ها بیش از ۱۰۰ درصد تولید ناخالص داخلی یک کشور است. آنچه که مسلم است این است که سیستم‌های بازنشستگی در سراسر جهان تحت فشار فزاینده‌ای قرار دارند و اکنون زمان آن فرا رسیده که کشورها نگاهی دقیق به سیستم‌های بازنشستگی خود بیندازند تا مطمئن شوند آماده حمایت از جمعیت سالخورده خود هستند؛ به‌ویژه جمعیتی که روز به روز و با افزایش امید به زندگی در سراسر جهان در حال گسترش هستند. این امر زمانی که با کاهش تدریجی جمعیت فعال در جهان همراه می‌شود، تأمین نیازهای آتی جمعیت سالخورده را با دشواری‌های زیادی مواجه می‌سازد. به نظر می‌رسد مدتی است زنگ خطر برای دولت‌ها، سیستم‌های بیمه‌ای و صندوق‌های بازنشستگی به صدا درآمده و برای پوشش نیازهای آتی بازنشستگان، کشورها نیازمند راه‌حل‌های جدید و خلاقانه بیشتری هستند.

تا بلند در انتهای لیست قرار دارد، این اعداد معنای آن است که بیش از یک پنجم مردم تایلند تا سال ۲۰۳۰ بیش از ۶۰ سال خواهند داشت و اکثر آنها فقیر خواهند بود؛ مگر اینکه به عنوان کارمند دولتی یا در یک شرکت بسیار بزرگ با مزایای اجتماعی داوطلبانه کار کرده باشند. آرژانتین و ترکیه نیز از کشورهای پایین جدول هستند. همچنین به نظر می‌رسد ایتالیا و اسپانیا نیز برای حمایت از جمعیت خود حقوق بازنشستگی ناپایداری دارند. در این دو کشور نیز مسأله اصلی، افزایش جمعیت بازنشسته است. در واقع از آنجایی که جمعیت ایتالیا و اسپانیا در حال پیر شدن است، حقوق بازنشستگی جمعیت رو به رشد بازنشستگان باید توسط جمعیت رو به کاهشی از کارگران فعال و شاغل تأمین شود.

گامی به سوی یک سیستم بهتر

همه کشورها امکان پیشرفت دارند؛ حتی کشورهایی که بالاترین رتبه را کسب کرده‌اند. برخی از توصیه‌های کلی در مورد چگونگی ایجاد یک سیستم بازنشستگی بهتر عبارتند از: اول؛ افزایش سن بازنشستگی که به حفظ متعادل نسبت کارگر به بازنشسته کمک می‌کند.

از دلایل این امر آن است که در حالی که طرح‌های بازنشستگی شغلی مناسبی در این کشور وجود دارد، بیشتر این طرح‌ها اختیاری هستند، به همین دلیل مشارکت شهروندان اسپانیایی در آن کم است. اسپانیا همچنین نرخ باروری پایینی دارد. به این معنا که انتظار می‌رود نسبت کارگر به بازنشسته کاهش یابد و این امر مشکلاتی را در شاخص بعدی یعنی یکپارچگی ایجاد خواهد کرد. علاوه بر این دو کشور، کشورهای هلند و دانمارک در همه شاخص‌ها وضعیت قدرتمندی را نشان می‌دهند. همچنین کشورهای فنلاند و نروژ نیز در شاخص‌های مطرح شده عملکرد بسیار خوبی دارند.

بدترین کشورها از نظر برنامه بازنشستگی

تایلند در مجموع بدترین رتبه را دارد و در سه شاخص «درآمد مکفی»، «پایداری» و «یکپارچگی» رتبه‌های آخر را به خود اختصاص داده است. پیری جمعیتی؛ به‌ویژه در تایلند در مقایسه با سایر اقتصادهای بزرگ در حال ظهور آسیا سریع بود. انتظار می‌رود درصد جمعیت تایلندی ۶۵ ساله یا بیشتر از حدود ۱۰ درصد در حال حاضر تا سال ۲۰۳۰ به بیش از ۲۰ درصد افزایش یابد. با توجه به اینکه سیستم بازنشستگی

سیستم بازنشستگی هر کشور بر اساس شرایط اقتصادی و تاریخی خاص آن کشور شکل گرفته است. این امر مقایسه دقیق بین کشورها را دشوار می‌سازد، اما عناصر خاصی تقریباً در همه جای جهان وجود دارد که می‌تواند منجر به حمایت کافی و پایدار از شهروندان مسن شود. شاخص جهانی بازنشستگی ملبورن مرسر (MMGPI) این عناصر را در سه زیرشاخص سازماندهی کرده: اول درآمد مکفی (Adequacy) به معنای سطح پایه درآمد افراد و همچنین طراحی یک سیستم خصوصی بازنشستگی در یک منطقه؛ دوم پایداری سیستم (Sustainability) به معنای سن بازنشستگی دولتی، سطح تأمین مالی پیشرفته و سطح بدهی دولت و سوم یکپارچگی (Integrity) به معنای مقررات و حاکمیتی که برای محافظت از اعضای مشمول طرح‌های بازنشستگی وضع شده است.

در حالی که هر سه زیرشاخص برای رتبه‌بندی سیستم بازنشستگی یک کشور مهم هستند، اما پایداری سیستم بازنشستگی در تعیین جایگاه کشورها بسیار حائز اهمیت است. این از آن رو است که جمعیت جهانی به طور فزاینده‌ای پیرتر می‌شود. به این معنا که به زودی هجوم مردم به صندوق‌های بازنشستگی افزایش خواهد یافت، در نتیجه کشورها باید از پایداری سیستم بازنشستگی خود در درازمدت اطمینان حاصل کنند. عوامل متعددی بر پایداری سیستم بازنشستگی تأثیر گذارند؛ از جمله سیستم بازنشستگی خصوصی یک منطقه، سن بازنشستگی دولتی و تعادل بین کارگران و بازنشستگان. بر اساس شاخص‌های فوق، دانمارک کشوری است که پایدارترین سیستم بازنشستگی را دارد. این کشور نه تنها دارای یک برنامه بازنشستگی پایه قوی بلکه دارای یک طرح شغلی اجباری است؛ به این معنا که کارفرمایان طبق قانون موظف به ارائه برنامه‌های بازنشستگی برای کارکنان خود هستند.

بهترین کشورها از نظر برنامه بازنشستگی

بر اساس این شاخص‌ها از میان کشورهای بررسی شده ایرلند از نظر شاخص «درآمد مکفی» مقام اول را به خود اختصاص داده، اما امتیاز نسبتاً پایینی در شاخص «پایداری» کسب کرده است. این موضوع را می‌توان تا حدی با سطح پایین پوشش شغلی ایرلند توضیح داد. ساختار سنی کشور ایرلند نشان می‌دهد جمعیت سالمند این کشور با سرعت در حال افزایش است که نسبت کارگران یا فعالان اقتصادی به بازنشستگان را تغییر می‌دهد. طبق برآوردها تا سال ۲۰۵۰، نسبت کارگران به بازنشستگان ایرلند از پنج به یک به نسبت دو به یک تغییر خواهد کرد. اسپانیایی‌نیز مانند ایرلند از نظر «درآمد مکفی» رتبه بالایی دارد اما رتبه این کشور در شاخص «پایداری» بسیار پایین است. یکی

سجاد مرادی

روزنامه‌نگار

به دلیل روند سریع پیری جمعیت

کره جنوبی؛ مسن‌ترین کشور جهان در سال ۲۰۴۴ خواهد شد

اداره آمار کره جنوبی گزارش داد انتظار می‌رود این کشور در سال ۲۰۴۴ به دلیل روند سریع پیری جمعیت، به کشوری تبدیل شود که نسبت به سایر کشورهای جهان، بیشترین آمار را در جمعیت افراد ۶۵ ساله و بالاتر دارد.

پیشخوان

به ۴۶.۴ درصد خواهد رسید. انتظار می‌رود کره جنوبی در سال ۲۰۲۵ به یک جامعه بسیار سالمند تبدیل شود که در آن نسبت افراد ۶۵ ساله و بالاتر به ۲۰ درصد از کل جمعیت خواهد رسید. این کشور در سال ۲۰۱۷ نیز به یک جامعه سالخورده تبدیل شد؛ زیرا نسبت این افراد از ۱۴ درصد بالاتر رفت. نسبت جمعیت در سن اشتغال – یا افراد ۱۵ تا ۶۴ ساله – در سال ۲۰۱۲ به ۷۳.۴ درصد رسید و در سال ۲۰۲۲ به ۷۱ درصد کاهش یافت. داده‌ها همچنین نشان می‌دهد این آمار احتمالاً در سال ۲۰۷۰ به ۴۶.۱ درصد کاهش خواهد یافت. کارشناسان هشدار دادند کره جنوبی ممکن است با یک شوک جمعیتی ناشی از کاهش جمعیت و پیری سریع مواجه شود که این روند از دهه ۲۰۳۰-۲۰۴۰ آغاز خواهد شد. در همین حال، داده‌ها نشان می‌دهد انتظار می‌رود مجموع جمعیت کره جنوبی و شمالی در سال ۲۰۲۸ میلادی به ۷۷.۸ میلیون نفر برسد. جمعیت کره جنوبی برای اولین بار در سال ۲۰۲۱ کاهش یافت. این در شرایطی است که انتظار می‌رود جمعیت کره شمالی در سال ۲۰۳۳ به اوج خود برسد.

بر اساس داده‌های جدید پیش‌بینی می‌شود نسبت شهروندان سالخورده در کره جنوبی ۳۶.۷ درصد از کل جمعیت این کشور را در سال ۲۰۴۴ تشکیل دهد که از سالمندترین کشور جهان یعنی ژاپن ۳۶.۵ درصد پیشی خواهد گرفت. زمان‌بندی تعیین شده برای اینکه کره جنوبی بیشترین نسبت جمعیت افراد مسن را در جهان داشته باشد نسبت به پیش‌بینی سال ۲۰۱۹ یک سال به جلو افتاده است. قبلاً اداره آمار کره جنوبی پیش‌بینی کرده بود که این کشور در سال ۲۰۴۵ بیشترین جمعیت افراد سالخورده در جهان را داشته باشد. این داده‌ها بر اساس پیش‌بینی سازمان ملل از جمعیت جهان و پیش‌بینی اداره آمار کره جنوبی در سال های ۲۰۲۰-۲۰۷۰ برای جمعیت کره جمع‌آوری شده است. داده‌های جدید نشان می‌دهد کره جنوبی با سرعت بیشتری دچار پیری می‌شود، در حالی که جمعیت کل این کشور در سال گذشته همزمان با نرخ پایین زادوولد به طور مزم کاهش یافت. احتمال می‌رود سهم افراد ۶۵ ساله یا بالاتر در سال جاری به ۱۷.۵ درصد از کل جمعیت کره جنوبی برسد و در سال ۲۰۷۰

گزارش

خالی‌شدن قفسه فروشگاه‌های انگلیسی

مدیرعامل فدراسیون غذا و نوشیدنی انگلیس با اشاره به احتمال ورشکستگی شرکت‌های کوچک در نتیجه بهای فزاینده انرژی در این کشور، نسبت به خالی شدن قفسه فروشگاه‌ها در زمستان امسال هشدار داد. کارن پتر در نشست با حضور نمایندگان کمیته استراتژی کسب‌وکار، انرژی و صنعتی (BEIS) مجلس عوام تصریح کرد که زمستان امسال بسیار دشوار خواهد بود. وی با اشاره به تورم بی‌سابقه و افزایش قیمت مواد غذایی در این کشور گفت: «صنعت مادر معرض یک توفان بسیار قدرتمند قرار گرفته است. ما می‌دانیم مسئولیت بزرگی داریم که قیمت‌ها را باید مقرون به صرفه نگاه داریم، اما همه شرکت‌های تولیدی با افزایش تصاعدی هزینه مواد خام، انرژی، کار و حمل‌ونقل مواجه هستند.»

مدیرعامل فدراسیون غذا و نوشیدنی انگلیس با بیان اینکه شرکت‌های تولیدی تمام تلاش خود را برای کاهش هزینه‌ها صورت می‌دهند افزود که در برخی موارد خطوط تولید جیره‌بندی خواهد شد و کسب‌وکارها ممکن است تحت تأثیر افزایش قیمت‌ها در ماه‌های پیش رو ورشکست شوند.

قیمت حامل‌های انرژی قرار بود از ماه اکتبر سه برابر شود که فعلاً با دخالت دولت برای دو سال ثابت نگه داشته شده است. لیز تراس نخست‌وزیر انگلیس هفته گذشته در جلسه اضطراری پارلمان اعلام کرد بر اساس تصمیم دولت، سقف صورتحساب برق و گاز از ماه آینده میلادی (اکتبر) ۲ هزار و ۵۰۰ پوند در سال تجاوز نخواهد کرد. شرکت‌های تجاری هم به مدت شش ماه از مزایای مشابهی برخوردار و تمديد آن هر سه ماه بررسی خواهد شد. سازمان ناظر بر عملکرد شرکت‌های توزیع‌کننده انرژی در انگلیس سقفی را که برای قبوض برق و گاز در ماه اکتبر در نظر گرفت ۳ هزار و ۵۴۹ پوند بود. سقف کنونی بهای انرژی هزار و ۹۷۱ پوند است و تراس قصد دارد تا با ۵۲۹ پوند افزایش، قیمت‌ها را به رغم نوسانات بازار انرژی در زمستان امسال و سال آینده ثابت نگه دارد. اما در جلسه کمیته استراتژی کسب‌وکار، انرژی و صنعتی مجلس عوام تصریح کرد بسته حمایتی ممکن است برای جلوگیری از رکود در انگلیس کافی نباشد. «کارن بتز» گفت برخی از بخش‌های انرژی بر، مانند کارخانه‌های آرد و نانوايي‌ها، بیش از سایر بخش‌ها تحت تأثیر قیمت‌های بسیار بالای انرژی قرار گرفته‌اند. او در پاسخ به پرسش رییس کمیته مبنی بر اینکه آیا در صورت احتمال شرکت‌ها به دلیل قبوض بالای انرژی، فروشگاه‌ها با کمبود برخی مواد غذایی یا نوشیدنی مواجه خواهند شد؟ جله. اگر کسب‌وکارهای تولیدی ورشکست شوند، عرضه در برخی محصولات محدود خواهد شد. «جهش بی‌سابقه شاخص تورم و افزایش افسارگسیخته هزینه‌های زندگی در انگلیس، جزیره را در بدترین شرایط اقتصادی نیم قرن گذشته قرار داده است. این واقعیت که دورنمایی از بهبود اوضاع دیده نمی‌شود و مقامات رسمی هم درباره تشدید اوضاع هشدار می‌دهند، مردم این کشور را وحشت‌زده کرده است.